

Els Torrents

L'Espunyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Al costat del Santuari dels Torrents.
Emplaçament Aprox. km 131,8 de la C-26 trencall del Santuari dels Torrents, seguir la pista 1,5 km.

Coordenades:

Latitud: 42.04254
Longitud: 1.7287
UTM Est (X): 394783
UTM Nord (Y): 4655281

Classificació

Número de fitxa 08078 - 6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Renaixement
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA NÚM. 3303
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08077A002000200000HK

Fitxes associades:

[Santuari de la Maredeú dels Torrents](#)

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dt., 01/06/2010 - 02:00

Descripció

La masia dels Torrents es troba situada al costat del Santuari dels Torrents. Es tracta d'una casa de planta rectangular, formada per planta baixa, primera i golfes; té coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana principal que està encarada cap al sud-est. La casa és el resultat de diferents fases constructives que han deixat constància en els seus paraments, essent-ne visibles traces de diferents períodes. Aquest fet queda palès doncs, en la presència de paraments que mostren diferents acabats; cal destacar que part del costat més sud presenta un parament molt regular de carreus ben tallats i polits, i col·locats regularment, i que es correspondria a les fases més antigues de la casa; per contra la resta, tot i que amb algunes diferències, mostra un aparell format per carreus amb acabats diversos, en algunes parts són més polits que en d'altres, junt amb d'altres carreus tant sols desbastats i també pedres irregulars; les cantoneres són carreus de mides més grans, ben tallats i més o menys polits. La casa està construïda adossada a un marge, fet que li permet tenir accés a peu pla a planta baixa i planta primera, en aquest cas l'obertura és força contemporània, és emmarcada en maó massís. Així, la porta principal és la de la planta baixa, està situada a la zona central de la façana principal, i és una porta d'arc de mig punt fet amb dovelles de pedra sorrenca ben tallada i polida, suportat en muntants de carreus. Pel que fa a les finestres, també en trobem amb diferents tipus de materials i acabats; cal destacar la finestra central de la planta primera, situada sobre la porta principal, és de muntants, llinda plana monolítica i ampit sobresortit, tot decorat amb motlures als angles, i a la llinda hi ha la data 1568 incisa. Podem veure dues altres finestres destacables, l'una és a la façana principal i està tapiada, té llinda plana monolítica sobre brancals de carreus i ampit sobresortit, l'altra és a la façana posterior és del mateix tipus tot i que l'acabat de la pedra és diferent; també hi ha alguna petita finestra en planta baixa emmarcada amb peces de pedra tant sols desbastades. La resta de finestres són resultat de reformes recents. L'interior la casa va ser reformat al segle XX, es va construir una nova escala d'accés a les plantes superiors tot canviant-la de lloc (anteriorment, l'antiga escala de pedra estava situada entrant al costat esquerre), es van fer obres a la planta primera per tal d'adaptar-la a les noves necessitats i també es va fer nova la teulada tot pujant-ne una mica el nivell. La planta baixa però conserva gran part dels murs de càrrega, que a la vegada distribueixen i compartimenten l'espai en diferents àmbits; a l'angle sud-oest hi havia el pastador amb el forn de pa, del qual se'n conserva la boca. D'aquest nivell s'ha de destacar que al costat més nord del mur oest, hi ha part d'un arc fet en dovelles de pedra ben tallada i polida, es tracta d'un element probablement de les fases més antigues de la casa, i que assenyala una configuració de la casa diferent a la que veiem avui dia, ja que aquesta estructura continuava més enllà del què és l'actual mur nord de la casa, o sigui que la casa devia allargar-se cap aquella direcció. La masia es complementa amb un seguit de coberts i annexes distribuïts i adossats pel costat sud i oest, eren destinats al bestiar, magatzem i paller. Cal destacar que part dels murs de la zona del paller i del cobert més nord són fets amb carreus molt ben tallats i polits, sembla tractar-se de material reaprofitat de les estructures més antigues de la casa.

Història

L'indret dels Torrents consta documentat des del segle XIII, època en que en el lloc del santuari marià devia haver-hi una capella romànica en la que s'hi venerava la MaredeDéu dels Torrents (la talla romànica avui dia és custodiada a l'església de Correà); la construcció de l'actual edifici és obra del segle XVIII i una ampliació del segle XIX (1884) que conforma la present façana i campanar.

La casa dels Torrents està conformada per diferents fases constructives que han deixat testimoni en la fisonomia actual. Sembla que la masia pot tenir un origen baixmedieval, període del qual deuen correspondre part dels murs del costat sud-oest; sembla que durant aquesta època la casa devia tenir una configuració de la planta diferent a l'actual, ja que en èpoques posteriors es degué escapçar pels costats de ponent i tramuntana. Al segle XVI es dugué a terme una important modificació o reconstrucció de la casa

(de fet gran part de l'estructura es deu correspondre a aquest període), i de la qual en tenim un clar testimoni en la finestra de sobre la porta d'entrada, la qual té la data 1568 incisa; la porta d'entrada pot ser també d'aquest període. Posteriorment, s'hi realitzaren altres obres, al segle XVIII i al segle XX, en aquesta darrera fase s'hi dugueren a terme importants obres que afectaren als interiors, obertura de noves finestres i teulada. Documentalment tenim constància de la masia en el llibre "Registro de las casas de campo de cada distrito y los aforados de guerra. n°63.1856 n° 32" (ACBR), hi apareix la referència a la casa Torrents i hi consta José Tovina (?). Posteriorment, en un document de compliment pasqual de la parròquia del Cint del 1886 consten com a habitants de la casa dels Torrents, Anton Biosca, Rita, Francesc, Teresa i Raimunda.

Bibliografia

- BACH, A. (1992). Història de Cardona. Curial Edicions, Barcelona.
Inventari del Patrimoni Arquitectònic, núm. 3303, Generalitat de Catalunya.
- SANTANDREU, M.D.: "Notes per a un estudi de la carnisseria de Berga en el segle XVII (1681-1682)", a Estudis d'Història Agrària, núm. 17, Homenatge Dr. Emili Giralt i Raventós; Col·lecció Homenatges, Universitat de Barcelona, Barcelona, 2004. Pàg. 891-900.
- SERRA, Rosa. (et al.) (1991). Guia d'Art del Berguedà. Ed. Consell Comarcal del Berguedà Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà, Berga.
- VVAA. (1985:256-257): "Catalunya Romànica. XII. El Berguedà", Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona.
- VV.AA. (1994). "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà", vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- ZARAGISA PASCUAL, E. : Catàleg dels monestirs catalans. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona, 1997.

